

SEMBRA

MOLLET DEL VALLÈS

Circular n.º 23

31 d'Octubre 1951

Ajuntament de
Mollet del Vallès

Arxiu Històric
Municipal

Dues consignes

L'any 1944 l'existencialista catòlic Gabriel Marcel publicava una col·lecció de conferències sota el títol "HOMO VIATOR, Prolegòmens a une Métaphysique de l'esperance". Així s'introduïa en la temàtica existencialista un element netament evangèlic. Es la resposta adequada als problemes centrals de tota vertadera filosofia. L'intent més noble del pensament humà es donar sentit a la vida. Una explicació completa a totes les inclinacions, aspiracions, necessitats i esdeveniments de l'existència terrena i contingent.

La sabiduria pràctica de l'Església ha desenrotllat senzilla i eloqüentment el mateix tema segles fa amb la festivitat de Tots Sants i commemoració dels Fideles Difunts. El fi de l'home il·lumina amb potència tota la seva tendència envers aquest secret desenllaç. L'orientació convenient exigeix el coneixement clar de la meta i del camí que hi porta. Les festes del Novembre ens parlen amb sinceritat d'aquests punts. Obren quasi ingènuament els misteris del més enllà i els omplen de claredat... i els envolten de tot allò que es capaç de despertar l'entusiasme més íntim i dinàmic. Presidint l'altar hi ha sempre la figura del Crucificat i de la Verge, que tenen força d'iman. La penetració d'aquestes idees i sentiments en l'ànima juvenil i adulta es la causa del cristianisme viscut. La contemplació de l'indiferència de les masses i dels individus envers ella es l'ocasió de l'apostolat.

Dues consignes, doncs, per el curs que s'obre: formació i apostolat. Formació intel·lectual dels nens, joves, noies, persones majors; catecisme, cercles d'estudi, conferències... Al voltant d'això, teatre, deport, excursions i tot lo que ajudi directa o indirectament al fi principal. I després, com una floració lo que portem dins: Apostolat! El Centre està empeltat de la força expansiva de l'Església. Tot aquell que ha rebut el Sant Sagrament de la Confirmació hauria de sentir irresistiblement l'impuls apostòlic. Recordem les paraules de Pius XII: Es arribada l'hora de l'acció! No ens adormim i afrontem a l'enemic amb valentia, tant si el seu nom es indiferència com si es enemistat. El nostre intent es matar l'enemistat, fent de tot enemic un amic de Crist.

El Centre es una cèl·lula i sent la febre del creixement. Però necessita primer vigoritzar-se ell mateix i reforçar les seves energies vitals. Necessita la col·laboració de tots. Us ofereix la garantia de que els esforços que fem per ell cedeixen en favor vostre i s'obren en una resonància catòlica revestits de lo transcendent.

EL CONSILIARI

D'altres temps

«Lo día 17 del corrent s'acabá lo novenari d'ànimas ab nombrosa comunió ab plática del Rynt. Pare Ferrán á las vuit del dematí; á las quatre de la tarde després de la funció y sermó que fou molt notable perque doná á coneixer la causa del mal estar general y de qui'l patrocina en los pobles, s' benehiren rosaris, medallas... y lo citat Pare doná la benedicció Papal.

Deu fassi que ab lo explicat y lo que cada dia de festa ens diu lo senyor Rector ns instruhim y practiquem las sacrosantas máximas del Evangeli y deixem los odís y rencors; que no's vegin insultats de obra y paraula per los carrers y diaris alguns vehins, que de darrera no's diguin y propalin xafarderies que comprometen la dignitat de algunas personas, que no nos posin per sota las portas, de nit, escrits clandestins plens de babá satánica».

(17-X-1897).

«De las cullitas d'aquest any tinch apuntat: lo blat lo acostumat ab molta palla; las patatas no deixaren gayre contents als seus conrehuadors; lo cánem, monjetas y blatdemoro anyada complerta ahont se pogué regar; de rahims tots ens queixem que no havem omplert las botas que acostumem. En cambi tenim que'l vi en tota aquesta comarca es molt bo y té graus que's calcula si arriban com uns 13°.

Durant l'octubre ha anat plovent, tenint are sahó complerta. No havem tingut cap pedragada: si algún dia han comparegut algunas boiras tempestuosas ab alguns tirs de canons y morters han marxat ab sa música á altre part».

(2-XI-1906).

Excursió de l'elenc dramàtic

El dia 12 Festa de Ntra. Sra. del Pilar i de la Raça, tingué lloc l'excursió del nostre grup artístic a Sitges i Vilanova i Geltrú. Sortirem de la nostra Vila a les 7 del matí amb el pressentiment de que ens passariem el dia en remull en lo que ens confirmà el que pel camí va començar a ploure i el panorama que observàrem aprop de Castelldefels de torres completament inundades i un camp de futbol que si podia jugar al «water polo». Al pujar les Costes de Garraf, el temps semblava per moments empitjorar, nuvolades negres i espesses s'extenien entorn nostre i la pluja anava en augment. Estic segur que més d'un de nosaltres s'arrepentia d'haver vingut, però com que som gent d'empenta seguirem endavant i al arribar a Sitges, lloc natal del nostre estimat Sr. Vicari que'ns acompanyava, el temps es va abonança, els núvols ja no foren tan espessos, el sol ens va començar a fer l'ullet i no va ploure més. Esmorzàrem amb alegria, a l'entorn de l'església que Sitges té dedicada a Ntra. Sra. del Vinyet, que visitàrem amb detenció admirant les preciositats que conté i pregant a la Verge que'ns concedís un bon dia per la nostra excursió ens despedirem fervorosament. Continuàrem el viatge i arribàrem a Vilanova i Geltrú a les 9, dirigint-nos a l'església parroquial de Vilanova i el Rvd. Sr. Arxiprest, al qual anavem recomanats per el nostre Sr. Rector, Mossèn Josep Català que hi té bona amistat; després d'indicar-nos les coses més dignes de visitar ens facilità un guia (un escolanet molt eixerit) que'ns conduí pels carrers d'aquella localitat. Varem visitar el Castell de la Geltrú, que estan reformant per convertir-lo en Museu de molta envergadura. En la consergeria del Castell tinguérem una sorpresa molt agradable, doncs el conserge que'ns acompanyava —un vellet tot arrupit i bastant atrotinat— ens digué, després d'haver vist el Castell que dalt de casa seva hi tenia un quadre d'un seu nét que pintava molt bé; per no dar-li un despreci, varem consentir en pujar dos pisos, pensant per endavant que tindriem una decepció, més com he dit ens sorprengué molt agradablement, al poguer contemplar, en una bonica saleta d'exposició, un bon nombre de quadres del pintor Massana d'aquella localitat que a nosaltres, profans en la matèria, ens semblaren bastant bons. Després de visitar l'església de l'antiga parròquia de Geltrú, en la qual admiràrem el retaule l'Altar Major d'una riquesa i valor artístic molt important i les seves belles arquitectòniques, passàrem visita al Museu Balaguer del que sortirem molt ben impressionats. Són dignes de menció, la Biblioteca, per la perfecta instal·lació i per la quantitat i qualitat dels volums que conté; les magnífiques pintures molt nombroses i de valor incalculable, entre elles el quadre «L'Anunciació» del célebre pintor «El Greco»; en una saleta destinada a coses d'Egipte, ens mostraren una criatura d'uns quatre o cinc anys, momificada, tal com ho feien abans en aquell país i que feia quatre o cinc mil anys

que havia mort. Les col·leccions de monedes i ceràmica també varen ésser objecte de la nostra admiració, els entesos en la matèria disfrutaren de valent i els no entesos ens meravellà la quantitat i variació que hi havia. Les col·leccions xinesca i filipina també despertaren la nostra admirada curiositat. Després visitàrem el Parc, un lloc plè de romanticisme, amb una riallera cascada d'aigua cristal·lina, un llac amb un bonic sortidor al bell mig amb nombrosos peixos que són l'alegria de la quitxalla, rodejat tot d'una verdor exuberant, que ens feu glatir al pensar si poguéssim gaudir d'un lloc semblant a la nostra vila.

La platja acollidora de Vilanova ens brindà un bon lloc per dinar. Amb bona gana i cara el mar, assentats en taules que'ns proporcionà un restaurant de la platja, engolirem ben prompte les provisions. El jovent començà a jugar per la platja i alguns ens decidírem a arribar fins a la punta d'un port en construcció, on només arribàren els més valents, doncs quatre gotes que caigueren varen espantar els demés.

Emprenguerem tot seguit la direcció de Sitges, on visitàrem l'església parroquial, que a més de contenir vertaderes i riques bel·leses, té el privilegi d'ésser la més ben situada de Catalunya: Sitges, es com un vaixell quina proa, la seva església, en el moment de la seva botadura, s'endinsa en l'aigua, defensant-la amb les seves robustes muralles de pedres i roques i les més fortes de les seves pregàries, de les furioses escomeses de la mar brava i de les més dolentes de diabòlics intents. Després vegérem el «Cau Ferrat» i «Mar i Cel» dos Museus que omplenen d'orgull la vila de Sitges, amb les seves riques col·leccions de ferros artístics i pintures antigues, i l'obra personal de l'insigne Rusiñol que deixà marcada la seva empremta imborrable en aquell «Recó de la Calma» tan deliciós. El «Museu Romàntic» ens brindà els encants del vuitcents amb els seus mobles suntuosos, instruments musicals estranys i bonics, les seves parets pintades amb un gust artístic extremat. Les senyores i senyoretes disfrutaren molt amb les riques vestidures que s'els hi mostrà i amb una sèrie de maniquís que señalen les variacions de la moda en aquell segle fins arribar al nostre, com també amb un bon nombre de diorames que donen idea clara de les costums i modes d'aquell temps. Una nota còmica és el tip de riurer que ens férem tots, dintre dels Museus, amb una pobre turista, cinquentona i de cabells blancs, encara que molt rinxolats, que per lo que varem veure, creiem que se li havia mullat el vestit i se li havia quedat curt, fent que mostrés dues cames com dos «palillos». Jo crec que sort vam tenir que no erem aucells, del contrari, encara fugiríem.

Després d'haver seguit Sitges amb detenció, ben orientats pel nostre guia, fill d'aquella vila, nostre benvolgut Vicari, Mossèn Antoni Briva, que donà una bona sorpresa a la seva família a la que tinguérem el gust de conèixer i saludar, emprenguerem el retorn cap a la nostra vila, amb cants d'alegria i donant gràcies a Déu pel feliç viatge que'ns havia proporcionat.

Els punts sobre les is

Es creença general entre la gran majoria de persones que parlar d'un Doctor és parlar necessàriament d'un professional de la medicina, d'un metge, i no és així: Ni tots els doctors són metges ni tots els metges són doctors.

En totes les carreres universitàries hi ha un període dit de Llicenciatura que confereix al que l'ha cursat el títol de Llicenciat, i així es parla d'un Llicenciat en Dret, en Filosofia, en Medicina, etc., títols que donen la facultat, per ells sols, d'exercir la carrera. No s'acaba aquí la cosa, sino que en cada una de les tals carreres es pot assolir un grau major de perfecció cursant nous estudis, període del Doctorat, al final dels quals un hom és Doctor en Filosofia, Dret, ... o Medicina. També en la carrera eclesiàstica es pot arribar a Doctor sens que això vulgui dir tenir la més lleugera noció del noble art de curar.

Malgrat lo dit, s'ha generalitzat tant l'ús de Doctor aplicat als Srs. metges que avui per allò de «la costum és llei» es diu a tots i tots n'usen en perfecte dret. Per lo tant obrem bé si a un metge li diem Doctor mes no ens deixem sorprendre al sentir parlar d'un Doctor lligant-ho immediatament a metge, doncs sense voler podríem posar el peu a la galleda.

S - A.

Vida Religiosa

Associació de Filles de Maria. S'ha procedit a la renovació de la Junta que ha quedat formada de la següent manera: **PRESIDENTA**, Mercè Suñé; **VICE-PRESIDENTA**, M.^a del Carme Rodón; **SECRETARIA**, M.ª Teresa Bombilà; **VICE-SECRETARIA**, Maria Torrents; **TRESORERA**, Roser Matosàs; **VICE-TRESORERA**, Montserrat Negre. Les vocals seran nomenades en la primera reunió de la nova Junta a la que desitgem molt encert en la seva actuació en bé de Mollet i principalment de les donzelles molletanes.

Catecisme. Ha donat començ a la Parròquia l'ensenyament del Catecisme als nens i nenes tots els diumenges a la tarda. Recordem als pares l'obligació que ténen de vetllar la formació espiritual dels seus fills que no acaba al fer la Primera Comunió. Pares! Vostres fills al Catecisme!

CONSULTORI

Obrim avui una secció on es resoldran quants dubtes es presentin o preguntes es facin sobre qüestions religioses sien de dogma, moral o litúrgia, que preguem s'ens enviïn redactades concisament de quina mateixa manera procurarem contestar ja que l'espai de que disposem és reduït.

Dates i dites

En el moment de morir, les últimes paraules de

—Madame Staël: «He estimat a Déu, als meus pares i al próisme».

—Victor Hugo: «Crec en Déu». *

—Alfonso XII: «Quin conflicte, Déu meu, quin conflicte!».

—Santa Teresa del Nen Jesús: «Déu meu, us estimo».

—Sant Gerard Mailla: «Déu meu, vull morir, per complir de bon grat Vostra Santa voluntat».

—Santa Bernadeta de Lurdes: «Santa Maria, Mare de Déu, prega per mi pobra pecadora».

Tots Sants de 1830: Va néixer i fou batejat a Sant Feliu Saserra, Pere Almató.

Tots Sants de 1861: Fou martiritzat i decapitat a Tonkin el Beat Pere Almató.

A l'empresari de teatre William Calm li preguntaren: —Si pogués escollir, què li agradaria que escribissin sobre la seva tomba?

A lo que contestà: —William Calm, nasqué en 1909 i morí en 2009.

PE-GA

Epitafios

Yace aquí un mal matrimonio
dos cuñadas, suegra, yerno...
No falta sino el demonio
para estar junto el infierno.

*

Agua destila la piedra
agua está brotando el suelo...
¿Yace aquí algún aguador?...
No, señor; un tabernero.

*

Un delator aquí yace...
¡Ghitón!, que el muerto se hace.

*

Aquí yace una viuda
que murió de pena aguda
apenas hubo perdido
a su séptimo marido.

*

Vida del Centre

Matrimonis. Durant el mes contragueren matrimonial enllaç el consoci Ferran Torrents amb Na Maria Pedragosa i el també consoci Ramon Castells amb Na Mercè Contijoch. Ens plau adreçarlos-hi nostra més coral enhorabona.

Biblioteca. De la Caixa de Pensions hem rebut la memòria de l'exercici del finit 1950, així com un lot d'obretes, consells de Sant Antoni M.ª Claret als pares, mares, joves i noies, editats per les Caixes d'Estalvis.

Igualment s'han rebut els acostumats butlletins i publicacions.

Museu. S'ha vist novament enriquit amb medalles i monedes així com un lot de petxines i dues estrelles de mar que es recolliren a Vilanova.

El consoci Antoni Puigdomènech ha donat varis fragments de roques i minerals en els que es compten dos de pissarra.

La col·lecció zoològica s'ha augmentat amb un esparver de tipus poc corrent donatiu d'en Francesc Negre i un llangardaix.

Teatre. Els dies 7 i 21 es representà la graciosa comèdia «En mi casa mando yo» amb un èxit esclatant. L'opinió general fou d'haver estat una de les comèdies castellanès més gracioses que s'han presentat al Centre cosa que no s'esperava després d'un primer acte monòton de per si per ésser de preparació. La presentació del segon, botiga d'antiquari, perfecte, encara que el vestuari emprat per la Sra. Eme un xic per damunt de la situació i posició del seu marit. S'aplaudí llargament un mutis per demés castís.

El 28 fou «Fe, Pàtria i Amor» l'obra que tornàrem a representar amb un èxit magnífic. El públic rigué continuament i de cor; llàstima que molts deixessin de veure-la per allò de què «amb homes sol tindrà d'ésser avorrit».

Deport. Nostre primer equip va agafant conjunt i confiança en si mateix. Al camp dels Lluísos; es guanyà (19-24) mentre el segon equip ho feia per incompareixença. El jugat en terreny local contra el Prat es va perdre (24-30) malgrat l'esforç dels nostres que trobaren enfront un ben conjuntat i entrenat equip i sobre tot, molt afortunat en el tir. El dia 21 contra el Sanllehí es presencià el millor partit de l'actual temporada i el resultat (40-31) a favor dels nostres diu clarament la superioritat local. Finalment el 28, al camp dels Milenaris es logrà un clar 18-33 favorable després d'una nova demostració de conjunt i penetració.

S'ha format un equip juvenívol (14-17 anys) integrat per A. Creus, E. Net, J. Segura, J. Ventura,

Noticiari local

S'està posant de moda el treball manual en dia festiu. Avui no son solament els establiments sino lo que es més greu, el ram de la construcció; es una veritable pena que el jorn destinat pel Senyor a ésser santificat «oïnt Missa i no treballant» s'hagi de profanar sense consideració. Des de SEMBRA demanem enèrgiques mesures a l'autoritat per tal d'evitar-ho.

Reformes. Dies enrera vegerem moviment precursor d'obres al final del carrer Pere Ramon, junt al carrer d'Espanya, esperant la pavimentació d'aquell tan transitat com criticat carrer. No fou més que un petit pas que bona falta hi feia, quedant lo definitiu per un altre dia que esperem no sia llunyà.

F. Segura, J. Olivé, i F. Alcobero, que participà en el Campionat Diocesà de Cadets en el que intervenen 14 equips. El primer partit contra els campions de l'any passat el van perdre de molts, però el dia 28, al camp de la Seda Prat, ja només fou per 24-31. Entusiasme i entrenament, menuts, que sou la llavor pel demà!

Cercles d'estudi. El passat dia 18, donaren començ els cercles d'estudi dirigits pel nostre apreciat Mn. Antoni i que continuaran tots els dijous no festius a les 9'30 en punt del vespre a la Biblioteca del Centre. Consten d'exposició doctrinal; plantejament i discussió de cassos d'aplicació pràctica, aclariment de dubtes, etc. A ells queden convidats tots els joves i homes de la parròquia.

Bar. S'ha encarregat de la Gerència el consoci Joan Giralt, qui ha instal·lat serviment complert incluint cafeteria exprès. Una de les clàusules del contracte amb el Centre es la col·locació en lloc visible de les tarifes amb el conforme de la Junta Directiva, procurant la màxima economia a favor de socis i familiars. Altra de les clàusules es el servei continuat tots els festius de 10 a 22, així com les vigílies a la tarda.

Sorteig de la «làmpara». Sortí en els Cecs del dia 29, el número 97 que obrava en poder d'Àngel del Campo.

Nadal. S'han posat a la venda participacions del n.º 32.540 (aquest any de can Valdés i dipositats els dècims a la Caixa de Pensions), obsequiant-se conjuntament amb dues esplèndides paneres en combinació amb el mateix sorteig. Esperem que tots aquells socis que tinguin oportunitat de vendre'n sigui a l'establiment o entre amistats ens demanin un talonari lo més prompte possible.